

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt IV. De alijs imperfectionibus, quibus incipientes isti, in tertio vitio,
Luxuria videlicet spiritualiter accepta, obnoxij sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

CAPVT IV.

De alijs imperfectionibus, quibus incipientes isti, in tertio vitio, Luxuria videtur spiritaliter accepta, obnoxij sunt.

Alijs imperfectionibus, præter eas quas in singulis vitijs recensuimus multi istorum incipientium tenentur, quas ob prolixitatem euitandam prætermitto; aliquibus duntaxat magis præcipuis, & quæ sunt veluti origo & causa cæterarum adducis.

Quantum ad Luxuriæ vitium spectat, prætermisso nunc eo, quod est in peccatum istud labi (quoniam mens mea est de imperfectionibus, quæ nocte obscurâ repurgari debent, agere) multis incipientes isti imperfectionibus sciant, quæ Luxuria spiritalis appellari possent: non quod ita reuera sit, sed quia nonnunquam sentitur, & experientia percipitur in carne, ob illius fragilitatem, quando anima recipit spirituales communicationes. Crebro siquidem euenit, vt in ipsismet spiritualibus exercitijs, absque eo quod hoc in eorum situm sit potestate, impuri sensualitatis motus exurgant & sentiantur: & hoc interdum tunc fit, cum spiritus sublimem exercet orationem, vel certe Pœnitentiæ ac Eucharistiæ Sacramentis vtitur. Qui motus, cum non sint (vt dixi) in illorum potestate, ex vna è tribus causis oriuntur.

Ex tribus causis nascuntur spiritalis Luxuria motus. Prima est, spirituum reru suauitas.

Primo loco huiusmodi commotiones (quanquam raro, & in hominibus debilis complexionis) à suauitate, qua in rebus spiritualibus demulcet natura, interdum promanare solent. Cum enim spiritus sensusque suauitate illa fruantur,

refectione seu recreatione illa, quælibet etiam hominis pars, secundum portionem, & proprietatem suam, ad delectationem prouocatur. Tunc enim spiritus, qui est superior pars ad oblectandum, & se Deo recreandum excitatur: sensualitas verò, quæ inferior est portio, ad sensibilem suauitatem & delectationem permouetur: non enim nouit illa, alio delectationis modo frui. Vnde accidere potest, Animam secundum spiritum, in oratione Deo esse intentam; ex alia verò parte, secundum sensum, rebelliones, ac commotiones sensuales passiuè non absque graui sua renitentia & nausea, experiri. Cum enim vtræque portiones istæ, tandem vnicum sint suppositum; ordinariè rei illius, quam illarum quælibet suo percipit modo, ambæ participes fiunt. Nam (vt Philosophus ait) omne quod recipitur, ad modum recipientis recipitur. Atque ita in primordijs istis, imò etiam, quando Anima iam profecit, cum sensualitas ista imperfecta sit, nonnunquam spirituales delitias, cum eadem participat imperfectione. At quando pars hæc sensitiua, Noctis Obscuræ, de qua acturi sumus, purgatione, iam est reformata, non amplius imbecillitates istas patitur. Ad eò siquidem copiosè Diuinum recipit spiritum, vt ipsa potius in istum ipsam spiritum, tanquam in maiorem & ampliolem se recepta videatur. Atque ita, secundum spiritus modum omnia admirabili quadam ratione, cuius vnita Deo particeps sit, possidet.

Secunda causa, ex qua interdum rebelliones istæ proueniunt, est cacodemon, qui vt animam orationi vacantem, vel certe vacare cupientem inquiet ac perturbet, turpes istas commotiones in natura suscitare conatur, hocque pacto

pa, actus istos sustinere.
 Nonnunquam in personis istis spiri-
 tualibus, siue dum loquuntur, siue dum
 spiritualia operantur, quidam exurgit
 vigor seu energia, ex memoria persona-
 rum, quas coram se habent orta; & cum
 quodam vani gustus seu delectationis
 modo procedunt; quod etiam ex spiri-
 tuali luxuria, secundum quod eam hoc loco
 accipimus, originem trahit; quæ res cum
 quadam interdum voluntatis compla-
 centia esse solet.

Quidam etiam istorum, amicitias
 cum personis quibusdam, spirituali præ-
 textu & colore ineunt; quæ multoties
 ex luxuria, non autem ex spiritu nascun-
 tur: quod ita esse, inde patet, si ex amici-
 tiæ amorisque illius memoria, non ma-
 iora capiant incrementa memoria & a-
 mor Dei, sed potius conscientia remor-
 sus. Quando enim amor est purè spiritua-
 lis, eo crescente, crescit etiam Dei amor:
 & quo plus amoris illius recordatur, tan-
 to etiam amplius Dei meminit, maiori-
 que eius desiderio flagrat: crescendo ita-
 que in vno, crescit & in alio.

Hoc enim Diuini spiritus proprium
 est, vt bonum bono augeat, eo quod in-
 ter ea similitudo, & conformitas inter-
 cedat. At quando talis amicitia siue A-
 mor, ex dicto sensualitatis vicio proficisci-
 tur, contrarios profus producit effectus;
 quo enim amplius vnus crescit Amor,
 eò etiam magis alter amor memoriaque
 minuitur, si enim amor ille sensualis in-
 crementa capiat, confestim se in Dei a-
 more frigescere, eiusque propter memo-
 riam illam obliuisci, animaduertent,
 & aliquem conscientia remorsum expe-
 rientur.

E contra verò si DEI amor in Anima
 augeatur, tepescit alter, & obliuione
 sepelitur: cum enim amores isti contrarij
 sint,

pa, actus istos sustinere.
 Nonnunquam in personis istis spiri-
 tualibus, siue dum loquuntur, siue dum
 spiritualia operantur, quidam exurgit
 vigor seu energia, ex memoria persona-
 rum, quas coram se habent orta; & cum
 quodam vani gustus seu delectationis
 modo procedunt; quod etiam ex spiri-
 tuali luxuria, secundum quod eam hoc loco
 accipimus, originem trahit; quæ res cum
 quadam interdum voluntatis compla-
 centia esse solet.

Multa a-
 micitia
 spirituali
 prae-textu
 contracta,
 ex spiri-
 tuali nas-
 cuntur
 luxuria.

Vnde dig-
 nosci possit,
 amicitiam
 ex spiri-
 tuali lu-
 xuria ortam
 esse.
 Diuini
 spiritus
 proprietat.

B.
 Iohannis
 Cruce

Opera
 mystica
 NVT
 124

Tertia vnde promanare, bellumque
 huiusmodi turpes commotiones infer-
 re solent leaturigo, solet esse metus,
 quem iam homines isti, commotio-
 num ac representationum istarum tur-
 pum conceperunt. Timorem enim, quem
 illis subitanea, in rebus illis, quas vident,
 vel cogitant, vel tractant, memoria incu-
 tit, facit illos absque vlla ipsorum cul-

Cc
 sint,

Car-
 menti
 derunt
 m-
 te in
 tione
 ferit
 pu
 Luc-
 m-
 t-
 Me-
 D-
 de
 Sec-
 cum
 in
 p-
 m-
 rati-
 r-
 imp-
 v-
 Ter-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-
 m-

sint, tantum abest ut unus alteri optuletur, ut etiam ille qui prævalet, extinguat alium ac confundat, seipsum verò, quemadmodum Philosophi dixerunt, magis corroboret. Quam ob causam Saluator noster in Euangelio dixit. *Quod natum est ex carne caro est, & quod natum est ex spiritu spiritus est.* Hoc est amor, qui ex sensualitate ortus est, ad sensualitatem terminatur, ille verò qui ex spiritu, in spiritum DEI desinit, illumque adauget. Atque hoc est discrimen, quod inter duos istos amores reperitur, per quod etiam dignosci possunt. Quando verò noctem obscuram ingressa fuerit anima, vniuersos amores istos, ad rectam rationis formam redigit: illum enim qui secundum DEVM est, corroborat repurgatque; alium verò profligat vel extinguit, aut mortificat; à principio autem, virtutisque amoris notitiam, sicuti postea dicitur.

IOH. 3.
n. 6.

CAPVT V.

De imperfectionibus in quas incipientes quantum ad iram visum spectant, labuntur.

*Spiritua-
lis dulcedinis
subra-
tio, occasio ira.*

EX inordinato appetitu, quo multi incipientes feruntur in consolationes spirituales, oritur ut regulariter eas habeant permixtas pluribus imperfectionibus iracundia. Cum primum enim sapor, & dulcedo in exercitijs spiritualibus deficit, naturaliter efficiuntur insulsus, & insipidus, & ex amaritudine illa prouenit, ut sibi ipsis graues sint in rebus agendis, & leuissimam licet ob causam facile irascantur: imo aliquando, vix aliquis eos tolerare potest. Quod eis plerumque accidit habita prius aliqua suauis admodum recollectione sensibili in oratione: cum enim

suauitas illa, ac sapor euanescat, naturaliter eorum natura insipida remanet, ac tridiosa. Quemadmodum contingere solet infanti, ab uberibus, in quibus ipse delitijs suis fruebatur, auulso. In natura porò, quando displicentiam istam, seu insipiditatem preualere nõ sinit, nulla reperitur culpa, sed solummodo imperfectio, quæ ariditate, & pressuris obscuræ noctis repurgari debet.

Nonnulli etiam spiritualium istorum reperuntur, qui in alium spiritualis iræ genus labuntur: quod tunc potissimum fit, quando alienis virtijs, cum quodam inquieto zelo irascuntur, obseruando eos, & interdum impetus quidam insurgunt, reprehendendi illos cum indignatione, quod etiam aliquando te ipsa exequantur, se ipsos quasi virtutis dominos & magistros facientes: quæ omnia spirituali mansuetudini aduersantur.

Nonnulli etiam sunt, qui quando se imperfectos considerant, sibi ipsis cum impatientia haud humili indignantur: qua in re ira impatientes sunt, ut vna die vellent sanctitatem adipisci. Plures ex istis proponunt multa, & grandia prestare, at cum minime sint humiles, sibi ipsi confident, quanto plura proposita faciunt, tanto magis labuntur, & tanto amplius irascuntur, nec patientiam habent, ad expectandum, ut ipsis à Deo quando illi placuerit, id quod optant, conferatur, quod etiam est contrarium diuinae spirituali mansuetudini. Quibus omnibus remedium non potest adferri, nisi per noctis obscuræ purgationem. Quanquam aliqui tantopere sunt patientes, adeoque in proficiendi studio lente procedunt, ut nollet eos Deus ita patientes esse.

CA-